

Viss kreditgivning till konsumenter

Sammanfattning

I betänkandet behandlar finansutskottet regeringens proposition 2013/14: 107 Viss kreditgivning till konsumenter. I propositionen föreslås att företag som lämnar och förmedlar krediter till konsumenter utanför bankernas och kreditmarknadsföretagens verksamhetsområde ska uppfylla särskilda krav och stå under Finansinspektionens tillsyn. De nya reglerna träder i kraft den 1 juli 2014. De berörda företagen har möjlighet att söka tillstånd till fortsatt verksamhet under en övergångsperiod på sex månader.

I en kommittémotion (S) begärs ett tillkännagivande om att regeringen ska återkomma med förslag om ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet och minska konsumenters problem med överskuldsättning.

I ärendet behandlas också två motioner (SD) från den allmänna motions tiden. I motionerna föreslås att de aktuella företagen ska ställas under Finansinspektionens tillsyn.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag och avstyrker motionerna.

I betänkandet finns en reservation (S, MP, SD) och ett särskilt yttrande (V).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	6
Viss kreditgivning till konsumenter	6
Ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet	7
Reservation	10
Ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet, punkt 2 (S, MP, SD)	10
Särskilt yttrande	12
Ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet, punkt 2 (V)	12
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Propositionen	13
Följdmotionen	13
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013	13
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	15

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Viss kreditgivning till konsumenter

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om viss verksamhet med konsumentkrediter,
2. lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173),
3. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
4. lag om ändring i lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet,
5. lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,
6. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
7. lag om ändring i konsumentkreditlagen (2010:1846).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2013/14:107 punkterna 1–7 och avslår motionerna

2013/14:Fi215 av Markus Wiechel (SD) och

2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD) yrkande 1.

2. Ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet

Riksdagen avslår motion

2013/14:Fi1 av Fredrik Olovsson m.fl. (S).

Reservation (S, MP, SD)

Stockholm den 1 april 2014

På finansutskottets vägnar

Anna Kinberg Batra

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anna Kinberg Batra (M), Fredrik Olovsson (S), Jonas Jacobsson Gjörtler (M), Pia Nilsson (S), Göran Pettersson (M), Jörgen Hellman (S), Peder Wachtmeister (M), Bo Bernhardsson (S), Carl B Hamilton (FP), Marie Nordén (S), Staffan Anger (M), Anders Sellström (KD), Sven-Olof Sällström (SD), Ulla Andersson (V), Ardalan Shekarabi (S), Mats Pertoft (MP) och Emil Källström (C).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I ärendet behandlar utskottet proposition 2013/14:107 Viss kreditgivning till konsumenter. I propositionen föreslås att företag som lämnar och förmedlar krediter till konsumenter utanför bankernas och kreditmarknadsföretagens verksamhetsområde ska uppfylla särskilda krav och stå under Finansinspektionens tillsyn.

I en följdmotion, kommittémotion 2013/14:Fi1 av Fredrik Olovsson m.fl. (S), föreslås att regeringen ska återkomma med förslag om ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet och minska konsumenters problem med överskuldsättning.

I ärendet behandlas också två motioner från den allmänna motionstiden: kommittémotion 2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD) yrkande 1 och motion 2013/14: Fi215 av Markus Wiechel (SD).

Regeringens och motionärernas förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1. Regeringens lagförslag redovisas i bilaga 2.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en ny lag som innehåller en näringsrättslig reglering av de företag som lämnar krediter till konsumenter utanför bankernas och kreditmarknadsföretagens verksamhetsområde. Företag som lämnar eller förmedlar krediter till konsumenter ska uppfylla särskilda krav och måste ha Finansinspektionens tillstånd för att få driva sin verksamhet. Finansinspektionen ska kontrollera att företagen följer den nya lagen och övriga författningar som reglerar deras verksamhet. Om ett företag åsidosätter sina skyldigheter kan Finansinspektionen ingripa med sanktioner.

Tillstånd att bedriva verksamhet med konsumentkrediter får enligt den nya lagen endast ges till ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett motsvarande utländskt företag. Myndigheter och företag som har tillstånd enligt viss annan lagstiftning är undantagna från kravet på tillstånd.

I likhet med vad som gäller enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse uppställer den nya lagen ett grundläggande krav på att verksamheten bedrivs på ett sätt som är sunt. Det handlar om ett allmänt kvalitetskrav som tar sin utgångspunkt i det grundläggande syftet att verksamheten ska bedrivas på ett sådant sätt att konsumenternas förtroende för marknaden kan upprätthållas. Företagen ska handla hederligt, rättvist och professionellt. Sundhetskravet riktas i första hand mot förhållanden som är klart olämpliga och förtroendeskadliga, men är även avsett att gälla överträdelser av normer i form av lagar eller andra författningar, icke bindande

regler givna av myndigheter, regler från privata organ, såsom branschorganisationer eller liknande, eller etablerade moraliska eller etiska normer. Sundhetskravet innebär också att företagen ska dokumentera alla delar i den operativa verksamheten.

Konsumentverkets tillsyn över de berörda företagens tillämpning av konsumentkreditlagen kvarstår. Det sundhetsbegrepp som används inom konsumentkreditlagen gäller förhållanden som kreditgivarens informationsplikt gentemot den enskilde konsumenten i samband med att kreditavtalet ingås och att kreditgivaren ska vara omsorgsfull i fråga om konsumentens intressen. Konsumenten ska bl.a. få de förklaringar han eller hon behöver för att förstå vad avtalet innebär och vilka kostnader som kommer att uppstå i samband med avtalet.

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2014. Företag som bedriver verksamhet som är anmälningspliktig enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt får fortsätta med sin verksamhet fram till den 1 januari 2015. Har en ansökan om tillstånd lämnats in inom denna tid får verksamheten drivas till dess att ansökan har prövats slutligt.

Utskottets överväganden

Viss kreditgivning till konsumenter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen beslutar att företag som lämnar och förmedlar krediter till konsumenter utanför bankernas och kreditmarknadsföretagens verksamhetsområde ska uppfylla särskilda krav och stå under Finansinspektionens tillsyn.

Riksdagen avslår två tillgodosedda motionsförslag.

Propositionen

I propositionen föreslås en ny lag som innehåller en näringsrättslig reglering av de företag som lämnar eller förmedlar krediter till konsumenter utanför bankernas och kreditmarknadsföretagens verksamhetsområde. Företagen ska uppfylla särskilda krav och måste ha Finansinspektionens tillstånd för att få driva sin verksamhet. Finansinspektionen ska kontrollera att företagen följer den nya lagen och övriga författningar som reglerar deras verksamhet. Om ett företag åsidosätter sina skyldigheter kan Finansinspektionen ingripa med sanktioner.

Tillstånd att bedriva verksamhet med konsumentkrediter får enligt den nya lagen endast ges till ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett motsvarande utländskt företag. Myndigheter och företag som har tillstånd enligt viss annan lagstiftning är undantagna från kravet på tillstånd.

I likhet med vad som gäller enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse uppställer den nya lagen ett grundläggande krav på att verksamheten bedrivs på ett sätt som är sunt. Det handlar om ett allmänt kvalitetskrav som tar sin utgångspunkt i det grundläggande syftet att verksamheten ska bedrivas på ett sådant sätt att konsumenternas förtroende för marknaden kan upprätthållas. Företagen ska handla hederligt, rättvist och professionellt. Sundhetskravet riktas i första hand riktas mot förhållanden som är klart olämpliga och förtroendeskadliga, men är även avsett att gälla överträdelser av normer i form av lagar eller andra författningar, icke bindande regler givna av myndigheter, regler från privata organ, såsom branschorganisationer eller liknande, eller etablerade moraliska eller etiska normer. Sundhetskravet innebär också att företagen ska dokumentera alla delar i den operativa verksamheten.

Konsumentverkets tillsyn över de berörda företagens tillämpning av konsumentkreditlagen kvarstår. Det sundhetsbegrepp som används inom konsumentkreditlagen gäller förhållanden som kreditgivarens informationsplikt gentemot den enskilde konsumenten i samband med att kreditavtalet ingås

och att kreditgivaren ska vara omsorgsfull i fråga om konsumentens intressen. Konsumenten ska bl.a. få de förklaringar han eller hon behöver för att förstå vad avtalet innebär och vilka kostnader som kommer att uppstå i samband med avtalet.

De nya reglerna föreslås träda i kraft den 1 juli 2014. De berörda företagen har möjlighet att söka tillstånd till fortsatt verksamhet under en övergångsperiod på sex månader.

Motionerna

I två motioner från allmänna motionstiden begärs tillkännagivanden om att finansiella institutioner som erbjuder krediter till konsumenter ska stå under Finansinspektionens tillsyn. Förslagen läggs fram i kommittémotion 2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD) yrkande 1 och motion 2013/14:Fi215 av Markus Wiechel (SD).

Utskottets ställningstagande

Utskottet gör i likhet med regeringen bedömningen att det är motiverat att genomföra en särskild reglering av de företag som lämnar eller förmedlar krediter till konsumenter i syfte att stärka konsumentskyddet på detta område. Utskottet tillstyrker regeringens lagförslag.

Motionerna är tillgodosedda och avstyrks av utskottet.

Ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om att riksdagen ska begära att regeringen lägger fram förslag om ytterligare insatser.

Jämför reservation (S, MP, SD) och särskilt yttrande (V).

Motionen

I kommittémotion 2013/14:Fi1 av Fredrik Olovsson m.fl. (S) föreslås ett tillkännagivande om att regeringen ska återkomma med förslag om ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet och minska konsumenters problem med överskuldsättning. Motionärerna anser att det inte är tillräckligt att verksamhet med konsumentkrediter ställs under Finansinspektionens tillsyn och vill se ytterligare åtgärder för att komma till rätta med de problem som finns med sms-lånen (snabblånen). Det bör bli svårare att ge lån till människor som agerar på impuls eller i berusat tillstånd. Vidare bör det sättas stopp för ockerräntor. Sms-låneföretagen ska inte heller

kunna skicka ärenden till Kronofogden om de inte har gjort en ordentlig kreditprövning. Möjligheterna för sms-låneföretagen att sälja lånen vidare måste också begränsas.

Tidigare och pågående behandling

Civilutskottet har nyligen behandlat frågor om överskuldsättning i betänkande 2013/14:CU11 Insolvens och utsökningsrätt och behandlar parallellt med detta ärende frågor om sms-lån i betänkande 2013/14:CU20 Konsumenträtt. I dessa betänkanden finns utförliga redovisningar av gällande rätt, vidtagna åtgärder och pågående arbete.

Utskottets ställningstagande

Regeringens förslag om en näringsrättslig reglering av de företag som lämnar och förmedlar krediter till konsumenter utanför banksektorn är en viktig del i arbetet med att skapa förutsättningar för ett bra konsumentskydd på detta område. Många av de problem som konstaterats beror på att tillsynsmyndigheterna har saknat effektiva medel att ingripa.

En rad åtgärder har redan vidtagits. Den nya konsumentkreditlagen, som trädde i kraft den 1 januari 2011, innebär att snabblån följer samma regler som konsumentkrediter i allmänhet. Kreditgivaren har fått ett tydligt ansvar för att lämna information om den effektiva räntan och skyldighet att göra en kreditprövning. I och med att snabblånen omfattas av kravet på kreditprövning står även denna form av kreditgivning under Konsumentverkets tillsyn. Konsumentverkets möjligheter att ingripa har också stärkts. Genom en lagändring som träder i kraft den 1 april 2014 har Konsumentverket fått möjlighet att ta ut en sanktionsavgift av näringsidkare som inte gör ordentliga kreditprövningar vid kreditgivning till konsumenter. Samtidigt har det införts tydliga kriterier för när Konsumentverket ska få förelägga en näringsidkare att upphöra med att lämna krediter (jfr prop. 2013/14:34, bet. 2013/14:CU13).

Det pågår också ett beredningsarbete för att ta fram ytterligare åtgärder som kan minska risken för att personer blir överskuldssatta. Utredningen om överskuldssättning lade i november 2013 fram betänkandet Överskuldssättning i kreditsamhället? (SOU 2013:78). I utredningsbetänkandet redovisas ny statistik över svenska hushålls skuldsättning och överskuldssättning. Den nya statistiken visar enligt utredningen på behovet av en strategi mot överskuldssättning som både tar sikte på att minska risken för att personer blir överskuldssatta och hjälper överskuldssatta att bli skuldfria. Utredningen har lagt fram förslag som syftar till åstadkomma en bättre balans mellan kreditgivare och kredittagare och förslag som är inriktade på vidgad kunskap och annat stöd till dem som är eller riskerar att bli överskuldssatta. Utredningen föreslår också ett antal insatser som är inriktade på barn och

unga. Utredningen har remissbehandlats och är nu föremål för beredning inom Justitiedepartementet. Regeringens avsikt är att presentera en strategi mot överskuldsättning före valet 2014.

Flera myndigheter bedriver ett omfattande arbete för att minska problemen med snabblånen. Som exempel kan nämnas att Konsumentverket, Kronofogdemyndigheten och Finansinspektionen på sina webbplatser lämnar information till konsumenter om privatekonomiska frågor. Informationsinsatserna riktar sig särskilt till ungdomar. Kronofogdemyndigheten har också sedan en tid ett samarbete med snabblåneföretagens branschförening i syfte att motverka onödigt överskuldsättning på grund av snabblån.

När det gäller inriktningen av det fortsatta arbetet har statsrådet Peter Norman klargjort att ytterligare åtgärder kommer att övervägas om inte antalet ärenden hos Kronofogdemyndigheten med koppling till snabblån går ned från nuvarande oacceptabla nivåer. Åtgärder som kan komma att övervägas är t.ex. någon form av räntetak och ett förbud mot sms-lån nattetid (Riksdagens frågestund den 6 mars 2014, anförande 46 f.).

Utskottet kan konstatera att ett omfattande arbete bedrivs för att komma till rätta med de problem som snabblånen för med sig. Det pågående arbetet får anses ligga väl i linje med den inriktning som motionärerna vill se.

Det finns mot den angivna bakgrunden inte något behov av ett tillkännagivande från riksdagen. Utskottet avstyrker motionen.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservation. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet, punkt 2 (S, MP, SD)

av Fredrik Olovsson (S), Pia Nilsson (S), Jörgen Hellman (S), Bo Bernhardsson (S), Marie Nordén (S), Sven-Olof Sällström (SD), Ardan Shekarabi (S) och Mats Pertoft (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:Fi1 av Fredrik Olovsson m.fl. (S).

Ställningstagande

Det är positivt att verksamhet med konsumentkrediter nu görs tillståndspliktig och ställs under Finansinspektionens tillsyn.

Men detta inte är tillräckligt för att komma till rätta med de problem som finns kring de s.k. sms-lånen (snabblånen). Sms-lån leder alltför ofta till betalningsanmärkningar och fleråriga skuldproblem. En av orsakerna till detta är bristen på seriositet hos vissa långgivare. Vi vill därför göra en rejäl sanering av sms-lånebranschen.

Det yttersta ansvaret för all skuldsättning vilar på individen. Samtidigt har långgivaren ett stort ansvar för hur utlåningen går till. När det gäller sms-lånen tar delar av snabblånebranschen inget ordentligt ansvar. Marknadsföringen är ofta aggressiv och kreditprövningen undermålig eller närmast obefintlig. Många av dem som beviljas lån skulle ha fått avslag om prövningen gjorts ordentligt. När Konsumentverket granskade tio företags kreditprövning varnades samtliga. Dessutom kan räntorna vara skyhöga. Effektiva räntor på hundratals procent är inte ovanliga, och en del lån har erbjudits till hela 20 000 procents ränta. Därtill har flera företag börjat sälja sms-lånen vidare till inkassobolag. På så vis kan de göra snabba vinster utan att behöva bry sig om hur det går för låntagaren.

I själva verket handlar rådande affärsmodell hos flera av aktörerna i snabblånebranschen delvis om att driva in människor i skuldfällan. Företagen tar ut betydande vinster – via extremt höga räntor och avgifter – från låntagare som sitter fast under flera år. Affärsmodellen handlar också om

att utnyttja kronofogden. Dessa företag skickar stora mängder ärenden dit. När människor väl satts i skuld tvingas kronofogden ta hand om indrivningen. Detta är mycket gynnsamt för företagens del.

Statistiken bekräftar att allt inte står rätt till. Antalet ärenden hos kronofogden som rör obetalda snabblån steg från 33 000 till mer än 53 000 mellan 2011 och 2012. Under 2013 var antalet ärenden drygt 49 000. Ungdomar (18–25 år) står för drygt vart femte ärende. Det är en alarmerande siffra. För den som är ung blir betalningsanmärkningar ett handikapp när han eller hon ska etablera sig i vuxenlivet. Det blir svårt att få hyreskontrakt, mobilabonnemang och mycket annat. Ytterligare en problemgrupp är spel- och shoppingmissbrukare som använder sms-lån som en konstgjord finansieringskälla.

Situationen är helt enkelt oacceptabel. Därför vill vi ta krafttag mot avarterna i branschen. Som vi ser det krävs ytterligare insatser.

Det bör bli svårare att ge lån till människor som agerar på impuls eller i berusat tillstånd. Av hävd finns andra begränsningar för under vilka mötesformer och tider på dygnet som andra typer av lån avtalas – nämligen på dagtid. I Finland kan man inte ta lån under natten; det vore vore klokt att införa detta även i Sverige.

Det måste bli stopp för ockerräntorna. Också här har Finland gått före genom att införa ett räntetak. Taket är högt satt jämfört med andra lån, men ändå betydligt lägre än flera av de sms-lån som ges i dag.

Sms-låneföretagen ska inte kunna skicka ärenden till kronofogden om de inte har gjort en ordentlig kreditprövning innan de utfärdat lånet, och företagens möjlighet att sälja lånen vidare måste begränsas.

Mot denna bakgrund bör regeringen återkomma med konkreta förslag om ytterligare insatser mot avarterna inom sms-lånebranschen i syfte att stärka konsumentskyddet och minska konsumenters problem med överskuld-sättning.

Särskilt yttrande

Ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet, punkt 2 (V)

Ulla Andersson (V) anför:

Statistik från Kronofogdemyndigheten visar att antalet obetalda snabblån fortfarande ligger på en hög nivå.

Obetalda snabblån resulterar inte sällan i betalningsanmärkningar och en ökad risk för överskuldsättning.

Den nya konsumentkreditlag som började gälla den 1 januari 2011 har inte i tillräcklig utsträckning bidragit till att motverka problemen med snabblånen. Den granskning som Konsumentverket har gjort visar att många av snabblåneföretagen brister i sina kreditprövningar. Räntorna vid den här typen av lån är fortfarande i många fall oacceptabelt höga.

I ett samhälle som förutsätter krediter är det viktigt att skapa ett ekonomiskt och socialt hållbart creditsystem för att förhindra att människor hamnar i en svår ekonomisk situation. Det är inte rimligt att kreditgivare ska bereda sig vinning genom att bevilja krediter utan att ta ansvar för att låntagaren har ekonomiska förutsättningar att betala tillbaka krediten.

Jag anser i och för sig att det är positivt att Konsumentverket genom de lagändringar som nyligen har beslutats får utvidgade möjligheter att ingripa när det upptäcks brister vid kreditprövningar, bl.a. ska verket kunna ta ut en sanktionsavgift av en näringsidkare som inte gör ordentliga kreditprövningar. Det är också bra att snabblåneföretagens verksamhet nu görs tillståndspliktig och ställs under Finansinspektionens tillsyn.

Enligt min mening krävs det dock mer kraftfulla åtgärder för att komma till rätta med de skuldsättningsproblem som den här typen av lån för med sig.

Vänsterpartiet har under den allmänna motionstiden lagt fram förslag om att regeringen snarast bör återkomma till riksdagen med förslag till lagstiftning som innebär att sms-lån och andra snabblån förbjuds. För tiden innan ett förbud är på plats bör regeringen ta initiativ som innebär att en kreditprövning alltid måste göras för alla typer av snabblån. Regeringen bör också vidta åtgärder för att komma till rätta med de höga räntorna vid snabblån.

Våra motionsförslag behandlas i civilutskottets betänkande 2013/14: CU20 Konsumenträtt. Jag hänvisar till vår reservation i det ärendet (reservation 16).

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2013/14:107 Viss kreditgivning till konsumenter:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om viss verksamhet med konsumentkrediter.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i konsumentkreditlagen (2010:1846).

Följdmotionen

2013/14:Fi1 av Fredrik Olovsson m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma med förslag om ytterligare insatser för att stärka konsumentskyddet och minska konsumenters problem med överskuldssättning.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013

2013/14:Fi215 av Markus Wiechel (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att finansiella institutioner som erbjuder krediter till konsumenter ska stå under Finansinspektionens tillsyn.

2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att finansiella institutioner som erbjuder krediter till konsumenter ska stå under Finansinspektionens tillsyn.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om viss verksamhet med konsumentkrediter

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om viss yrkesmässig verksamhet med konsumentkrediter som består i att lämna eller förmedla krediter till konsumenter.

Lagen gäller inte verksamhet med konsumentkrediter som drivs med tillstånd enligt andra författningar.

2 § Denna lag gäller även för utländska företags verksamhet med konsumentkrediter i Sverige. För verksamhet genom filial gäller i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

3 § Bestämmelser om skyldighet för företag som driver verksamhet med konsumentkrediter att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Tillståndsplikt

4 § För att driva verksamhet med konsumentkrediter enligt denna lag krävs tillstånd av Finansinspektionen. Tillstånd får ges endast till ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller motsvarande utländskt företag.

Undantag från tillståndsplikt

5 § Tillstånd enligt denna lag behövs inte för

1. företag som har tillstånd enligt

a) lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

b) lagen (2010:751) om betaltjänster, eller

c) lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

2. företag som avses i 2 kap. 3 § första stycket 2–7 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

3. statliga och kommunala myndigheter, eller

4. juridiska personer som driver verksamhet med konsumentkrediter i mindre omfattning utan vinstsyfte.

Undantagen enligt första stycket gäller även för motsvarande utländska företag och utländska statliga, kommunala och andra offentliga myndigheter.

Förutsättningar för tillstånd

6 § Tillstånd till verksamhet enligt denna lag ska ges ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening, om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,

2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i företaget bedöms som lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen i företaget, och

4. den som ska ingå i företagets styrelse eller vara verkställande direktör, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Med kvalificerat innehav avses ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet, beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 5 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget.

7 § Vid bedömningen enligt 6 § 3 av om en innehavare är lämplig ska innehavarens anseende beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att företagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt som avses i 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

8 § Ett utländskt företag får ges tillstånd att driva verksamhet enligt denna lag från filial i Sverige. Tillstånd ska ges, om

1. företaget driver motsvarande verksamhet i det land där det har sitt säte,

2. företaget står under betryggande tillsyn av en behörig myndighet i det land där det har sitt säte och den myndigheten har tillåtits att företaget etablerar sig i Sverige, och

3. det finns skäl att anta att verksamheten här i landet kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet.

9 § Ett svenskt företag som driver verksamhet enligt denna lag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett annat land. Ett sådant

tillstånd ska ges om det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet.

Ägarförändringar

10 § Bestämmelserna om ägarprövning i kreditinstitut i 14 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas även för företag som driver verksamhet enligt denna lag.

Godkännande av bolagsordning eller stadgar

11 § Företagets bolagsordning eller stadgar ska godkännas i samband med att det får tillstånd att driva verksamhet enligt denna lag.

Ett företag som beslutat att ändra sin bolagsordning eller sina stadgar ska ansöka om godkännande av ändringen. Ändringen ska godkännas om bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag och andra författningar av betydelse för verksamheten samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av verksamheten.

Ett beslut om ändring av bolagsordning eller stadgar får inte registreras innan det har godkänts.

Sundhet

12 § Ett företag som driver verksamhet enligt denna lag ska driva den på ett sätt som är sunt.

Tystnadsplikt

13 § Enskildas förhållanden till ett företag som driver verksamhet enligt denna lag får inte obehörigen röjas.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att det som gäller om tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

Uppdragsavtal

14 § Ett företag som driver verksamhet enligt denna lag får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i denna verksamhet. Företaget ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för verksamheten får ges bara om företaget ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och

2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på verksamhetens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att företaget följer de regler som gäller för den.

Register

15 § Finansinspektionen ska föra ett register över företag som har tillstånd att driva verksamhet enligt denna lag.

Tillsyn

16 § Finansinspektionen har tillsyn över företag som driver verksamhet enligt denna lag. Tillsynen omfattar att företagets verksamhet drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar verksamheten,
3. företagets bolagsordning eller stadgar, och
4. företagets interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar verksamheten.

Finansinspektionens tillsyn omfattar inte konsumentkreditlagen (2010:1846).

Upplysningar från och undersökningar hos ett företag som driver verksamhet enligt denna lag

17 § Ett företag som driver verksamhet enligt denna lag ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det är nödvändigt, genomföra en undersökning hos ett företag som driver verksamhet enligt denna lag.

Upplysningar från och undersökningar hos andra företag

18 § Om ett företag som driver verksamhet enligt denna lag ingår i en koncern, ska de övriga företagen i koncernen lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen behöver för sin tillsyn över företaget.

19 § Har ett företag fått i uppdrag av ett företag som driver verksamhet enligt denna lag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, ska företaget lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Finansinspektionen får genomföra undersökningar hos ett sådant företag, om det behövs för tillsynen över företaget som driver verksamhet enligt denna lag.

Ingripanden mot företag som driver verksamhet enligt denna lag

20 § Om ett företag åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, bolagsordning, stadgar eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska företagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om företaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

21 § Om någon som ingår i styrelsen i ett företag som driver verksamhet enligt denna lag, eller är dess verkställande direktör, inte uppfyller de krav som anges i 6 § 4, ska Finansinspektionen återkalla företagets tillstånd. Det får dock bara ske om inspektionen först beslutat att påtala att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande ingår i styrelsen eller är verkställande direktör.

I stället för att återkalla tillståndet, får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör inte längre får vara det. Inspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess företaget har utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

Det som anges om verkställande direktör i första och andra styckena gäller också en ställföreträdare eller ersättare för verkställande direktör.

22 § Finansinspektionen ska återkalla tillståndet för ett företag som driver verksamhet enligt denna lag, om företaget

1. har fått tillståndet genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

2. inte inom ett år från det tillstånd beviljades har börjat driva sådan verksamhet som tillståndet avser,

3. under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan verksamhet som tillståndet avser,

4. har förklarat sig avstå från tillståndet,

5. har överlätit hela sin verksamhet, eller

6. har försatts i konkurs eller om beslut har fattats om att företaget ska gå i tvångslikvidation.

I fall som avses i första stycket 1–3 får i stället varning meddelas, om det är tillräckligt.

Om Konsumentverket har fattat beslut enligt 51 § konsumentkreditlagen (2010:1846) om att förelägga ett företag att upphöra med att lämna krediter och beslutet har vunnit laga kraft, får Finansinspektionen återkalla tillståndet för företaget.

23 § Om tillståndet återkallas, får Finansinspektionen besluta om hur avvecklingen av verksamheten enligt denna lag ska ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

Ingreppande mot den som saknar tillstånd

24 § Om någon driver verksamhet enligt denna lag utan att vara berättigad till det, ska Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Finansinspektionen får förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om lagen är tillämplig på en viss verksamhet.

Sanktionsavgift

25 § Om ett företag som driver verksamhet enligt denna lag har fått anmärkning eller varning enligt 20 §, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

Avgiften tillfaller staten.

26 § Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor. Avgiften får inte överstiga tio procent av företagets omsättning det närmast föregående räkenskapsåret.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

För ett företag som även driver annan verksamhet än den tillståndspliktiga enligt denna lag ska omsättningen enligt första stycket avse endast verksamheten med konsumentkrediter.

27 § När sanktionsavgiftens storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

Förseningsavgift

28 § Om ett företag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att lämna enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 34 § 3, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av sanktionsavgift och förseningsavgift

29 § Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om att ta ut avgiften har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

30 § Finansinspektionens beslut om sanktionsavgift eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 29 §.

Om sanktionsavgiften eller förseningsavgiften inte betalas i tid, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

31 § En sanktionsavgift eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet att ta ut avgiften vann laga kraft.

Vite

32 § Finansinspektionens föreläggande eller förbud enligt denna lag får förenas med vite.

Avgifter till Finansinspektionen

33 § Företag som driver verksamhet enligt denna lag ska bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt denna lag med årliga avgifter.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt denna lag.

Bemyndiganden

34 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilket innehåll en ansökan om att få driva verksamhet enligt denna lag ska ha,
2. hur kravet på sundhet som avses i 12 § kan uppfyllas,
3. vilka upplysningar ett företag som driver verksamhet enligt denna lag ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet enligt 17 och 18 §§, och
4. sådana avgifter som avses i 33 §.

Överklagande

35 § Finansinspektionens beslut enligt 24 § andra stycket får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

2. En fysisk eller juridisk person som vid tidpunkten för lagens ikraftträdande lämnar konsumentkrediter enligt 7 kap. 1 § andra stycket 2 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse såsom annan finansiell verksamhet enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt för viss finansiell verksamhet, får fortsätta att driva verksamheten enligt äldre bestämmelser till den 1 januari 2015 utan krav på tillstånd eller, om ansökan om tillstånd till Finansinspektionen har kommit in inom denna tid, till dess att ansökan har prövats slutligt.

3. Sanktionsavgift enligt 25 § får tas ut endast för överträdelse som har skett efter ikraftträdandet.

2 Förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)

Härigenom föreskrivs att 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 a §²

Vad som gäller om tystnadsplikt i svenska kreditinstitut, betalningsinstitut, institut för elektroniska pengars och värdepappersbolags verksamhet hindrar inte att uppgifter om lämnade krediter, betalningsförsummelser och kreditmissbruk utväxlas för kreditupplysningsändamål inom en krets som utgörs av dessa företag samt sådana företag som har tillstånd av Datainspektionen enligt 3 § första stycket.

I den krets som anges i första stycket ingår även utländska kreditinstitut som avses i 4 kap. 1, 2, 4 och 6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utländska företag som avses i 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster, utländska företag som avses i 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar *samt* utländska företag som avses i 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Vad som gäller om tystnadsplikt i verksamheten hos svenska kreditinstitut, betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar, *företag som med tillstånd driver verksamhet enligt lagen (2014:000) om viss verksamhet med konsumentkrediter* och värdepappersbolag hindrar inte att uppgifter om lämnade krediter, betalningsförsummelser och kreditmissbruk utväxlas för kreditupplysningsändamål inom en krets som utgörs av dessa företag samt sådana företag som har tillstånd av Datainspektionen enligt 3 § första stycket.

I den krets som anges i första stycket ingår även utländska kreditinstitut som avses i 4 kap. 1, 2, 4 och 6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utländska företag som avses i 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster, utländska företag som avses i 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar, utländska företag som avses i 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden *samt utländska företag som avses i 2 § lagen (2014:000) om viss verksamhet med konsumentkrediter*.

Bestämmelser om användningen av uppgifter om betalningsförsummelser och kreditmissbruk finns även i 7 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

¹ Lagen omtryckt 1981:737.

² Senaste lydelse 2011:760.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Om rätt för vissa utländska företag att driva verksamhet i Sverige finns särskilda bestämmelser, nämligen

1. för kreditinstitut 4 kap. 1, 2 och 4–6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. för värdepappersföretag 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
3. för finansiella institut 4 kap. 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse,
4. för utländska försäkringsgivare lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivarers och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
5. för börser och clearingorganisationer 12 kap. 9 § och 19 kap. 12 § lagen om värdepappersmarknaden,
6. för centrala värdepappersförvarare 2 kap. 6 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,
7. för förvaltningsbolag och fondföretag 1 kap. 6–7, 10 och 11 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
8. för utgivare av elektroniska pengar 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
9. för företag som driver inlåningsverksamhet 2 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
10. för utländska försäkringsförmedlare 3 kap. lagen (2005:405) om försäkringsförmedling,
11. för företag som tillhandahåller betaltjänster 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster, *och*
12. för utländska AIF-förvaltare 5 kap. lagen (2013:651) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

11. för företag som tillhandahåller betaltjänster 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster,

12. för utländska AIF-förvaltare 5 kap. lagen (2013:651) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, *och*

13. för företag som driver verksamhet med konsumentkrediter 2 och 8 §§ lagen (2014:000) om viss verksamhet med konsumentkrediter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

¹ Senaste lydelse 2013:565.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1006) om anmälningssplikt avseende viss finansiell verksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1996:1006) om anmälningssplikt avseende viss finansiell verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

En fysisk eller juridisk person som avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet ska anmäla verksamheten till Finansinspektionen. Anmälan behöver inte göras av företag som avses i 1 kap. 2 § 1–3, 6 och 17 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. *Anmälan behöver inte heller göras av fysiska eller juridiska personer som driver försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling.*

En fysisk eller juridisk person som avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet ska anmäla verksamheten till Finansinspektionen. Anmälan behöver inte göras av

1. företag som avses i 1 kap. 2 § 1–3, 6, 17 och 20 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och

2. fysiska eller juridiska personer som driver försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling.

Finansinspektionen ska föra register över personer som har gjort anmälan enligt första stycket.

Den som har blivit införd i registret ska tas bort ur registret när ett beslut om föreläggande enligt 8–10 §§ att upphöra med verksamheten har vunnit laga kraft. Ett finansiellt institut ska också tas bort ur registret om det anmäler att det inte längre ägnar sig åt anmälningsspliktig verksamhet eller om det på något annat sätt framgår att verksamheten har upphört.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

¹ Senaste lydelse 2010:759.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 och 4 §§, 2 kap. 4, 5 och 12 §§ samt 3 kap. 7 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. **2 §¹**

Denna lag gäller för fysiska och juridiska personer som driver

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. livförsäkringsrörelse,

3. verksamhet av det slag som beskrivs i 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

4. verksamhet som kräver anmälan till eller ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet eller lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,

5. försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, i fråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av andra än anknutna försäkringsförmedlare,

6. verksamhet för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

8. verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt fastighetsmäklarlagen (2011:666),

9. verksamhet för kasinospel enligt kasinolagen (1999:355),

10. verksamhet som godkänd eller auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag,

11. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisionstjänster men som inte omfattas av 10,

12. yrkesmässig verksamhet som består i att lämna råd i avsikt att påverka storleken på en skatt eller avgift (skatterådgivare),

13. yrkesmässig verksamhet som advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,

14. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än som avses i 13, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,

15. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 10–14,

16. yrkesmässig handel med varor, till den del verksamheten avser försäljning mot kontant betalning som uppgår till minst ett belopp som motsvarar 15 000 euro,

¹ Senaste lydelse 2013:580.

17. verksamhet med att som betalningsinstitut tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster,

18. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut, *eller*

19. förvaltning av alternativa investeringsfonder enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

18. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut,

19. förvaltning av alternativa investeringsfonder enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, *eller*

20. verksamhet med konsumentkrediter enligt lagen (2014:000) om viss verksamhet med konsumentkrediter.

4 §²

I fråga om verksamheter som avses i 2 § 1–7 *och* 17 gäller lagen även filialer i Sverige till utländska juridiska personer med huvudkontor i utlandet.

I fråga om verksamheter som avses i 2 § 1–7, 17 *och* 20 gäller lagen även filialer i Sverige till utländska juridiska personer med huvudkontor i utlandet.

2 kap.

4 §³

Med utomstående i 3 § tredje stycket avses

1. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3, 5–7 *och* 17, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist inom EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, eller

2. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3, 5–7 *och* 17, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist utanför EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, om de tillämpar bestämmelser rörande kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober

1. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3, 5–7, 17 *och* 20, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist inom EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, eller

2. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3, 5–7, 17 *och* 20, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist utanför EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, om de tillämpar bestämmelser rörande kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober

² Senaste lydelse 2010:764.

³ Senaste lydelse 2010:764.

2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs.

2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁴ och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs.

5 §⁵

Bestämmelserna om grundläggande kundkännedom och om fortlöpande uppföljning av affärsförbindelser i 3, 4 och 10 §§ gäller inte för

1. svenska myndigheter,
2. verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18, och som har hemvist
- a) inom EES,
- b) i en stat utanför EES om staten har bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt som motsvarar dem som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs,
3. företag inom EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, eller
4. företag utanför EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till motsvarande handel och omfattas av motsvarande informationsskyldighet som företag under 3,
5. livförsäkringar, om den årliga premien uppgår till ett belopp motsvarande högst 1 000 euro eller engångspremien uppgår till ett belopp motsvarande högst 2 500 euro,
6. pensionsförsäkringar enligt 58 kap. 4–16 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) som inte får återköpas,
7. pensionsavtal och pensionsrätter för anställda eller i den försäkrades förvärvsverksamhet, om inbetalning sker i form av avdrag på lön och överlåtelse av rättigheter inte är tillåten,

2. verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § 1–7, 17, 18 och 20, och som har hemvist

3. företag inom EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG⁶,

⁴ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15 (Celex 32005L0060).

⁵ Senaste lydelse 2011:773.

⁶ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004L0039).

8. elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar
- a) om det penningvärde som kan lagras på ett elektroniskt medium som inte kan laddas uppgår till högst 250 euro, eller
 - b) när det gäller elektroniska medier som kan laddas, det penningvärde som omsätts under ett kalenderår inte överstiger 2 500 euro och högst 1 000 euro kan lösas in under samma period, eller
9. när det gäller verkliga huvudmän bakom gemensamma konton som förvaltas av advokater eller andra oberoende jurister som har hemvist
- a) inom EES, om uppgifter om de verkliga huvudmännens identitet kan göras tillgängliga på verksamhetsutövarens begäran, eller
 - b) i en stat utanför EES, om uppgifter om de verkliga huvudmännens identitet kan göras tillgängliga på verksamhetsutövarens begäran och advokaten eller den oberoende juristen omfattas av skyldigheter som motsvarar dem som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa skyldigheter uppfylls.

12 §⁷

Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18 ska tillämpa bestämmelserna om kundkännedom och bevarande av handlingar enligt 2 kap. även för sina filialer och majoritetsägda dotterföretag med hemvist utanför EES, om inte hemvistlandets lag hindrar detta.

Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7, 17, 18 och 20 ska tillämpa bestämmelserna om kundkännedom och bevarande av handlingar enligt 2 kap. även för sina filialer och majoritetsägda dotterföretag med hemvist utanför EES, om inte hemvistlandets lag hindrar detta.

En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för att effektivt hantera risken för penningtvätt och finansiering av terrorism om bestämmelserna som anges i första stycket inte kan tillämpas samt skriftligen underrätta Finansinspektionen om detta.

3 kap.

7 §⁸

En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18 ska ha ett system för att snabbt och fullständigt kunna lämna upplysningar om huruvida de under de senaste fem åren har haft en affärsförbindelse med en viss person och, om så skulle vara fallet, om förbindelsens art.

En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7, 17, 18 och 20 ska ha ett system för att snabbt och fullständigt kunna lämna upplysningar om huruvida de under de senaste fem åren har haft en affärsförbindelse med en viss person och, om så skulle vara fallet, om förbindelsens art.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

⁷ Senaste lydelse 2010:764.

⁸ Senaste lydelse 2010:764.

6 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 30 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

5 §¹

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs och uppgiften förekommer i ett ärende hos en statlig myndighet om innehav av

1. aktier i bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag, värdepappersbolag, fondbolag eller försäkringsaktiebolag,

2. andelar i medlemsbank eller kreditmarknadsförening, eller

3. aktier eller andelar i börs, clearingorganisation, central värdepappersförvarare, betalningsinstitut *eller* institut för elektroniska pengar.

3. aktier eller andelar i börs, clearingorganisation, central värdepappersförvarare, betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar *eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2014:000) om viss verksamhet med konsumentkrediter.*

Sekretessen gäller inte beslut av myndigheten och inte heller för uppgift från en annan myndighet om uppgiften inte är sekretessreglerad där.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

¹ Senaste lydelse 2011:774.

7 Förslag till lag om ändring i konsumentkreditlagen (2010:1846)

Härigenom föreskrivs att 49 § konsumentkreditlagen (2010:1846) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Konsumentverket utövar tillsyn över att denna lag följs. Verkets tillsyn omfattar dock inte Sveriges riksbank, verksamhet som står under tillsyn av Finansinspektionen eller verksamhet hos Kronofogdemyndigheten.

Föreslagen lydelse

49 §

Konsumentverket utövar tillsyn över att denna lag följs. Verkets tillsyn omfattar dock inte Sveriges riksbank, verksamhet som står under tillsyn av Finansinspektionen eller verksamhet hos Kronofogdemyndigheten. *Med verksamhet som står under tillsyn av Finansinspektionen avses inte verksamhet som står under Finansinspektionens tillsyn enligt lagen (2014:000) om viss verksamhet med konsumentkrediter.*

Tillsynen ska utövas så att den inte vållar större kostnad eller olägenhet än som är nödvändigt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.